

Ξενοφώντος Έλληνικά, 2.2.§3-4

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Νύχτα έφερε η «Πάραλος» την είδηση της συμφοράς στην Αθήνα, και θρήνος σύρθηκε από τον Πειραιά στα Μακρά Τείχη και στην πόλη καθώς το μήνυμα περνούσε από στόμα σε στόμα, έτσι που κανένας δεν κοιμήθηκε εκείνη τη νύχτα — δεν έκλαιγαν μονάχα τους νεκρούς τους αλλά πιο πολύ τη δική τους μοίρα, πιστεύοντας ότι θα πάθαιναν τα ίδια που είχαν κάνει κι αυτοί στους Μηλίους (τους αποίκους των Λακεδαιμονίων που είχαν νικήσει κι υποτάξει), στους Ιστιαιείς, στους Σκιωναίους, στους Τορωναίους, στους Αιγινήτες και σε πολλούς άλλους Έλληνες. (μτφ. Ρ. Ρούφου, Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ, 2012).

B. Όταν η Πάραλος έφτασε νύχτα στην Αθήνα, διαδιδόταν η συμφορά, και **ο θρήνος έφτανε από** τον Πειραιά μέσα από τα Μακρά Τείχη **ως** την πόλη, καθώς ανήγγελλε (την είδηση) ο ένας στον άλλον· έτσι, εκείνη τη νύχτα κανένας δεν κοιμήθηκε, γιατί θρηνούσαν όχι μόνο όσους είχαν χαθεί, αλλά πολύ περισσότερο ακόμα οι ίδιοι τους εαυτούς τους, επειδή νόμιζαν ότι **θα πάθουν** σαν κι αυτά που έκαναν στους κατοίκους της Μήλου, που ήταν άποικοι των Λακεδαιμονίων, αφού τους νίκησαν με πολιορκία, και στους κατοίκους της Ιστιαίας και της Σκιώνης και της Τορώνης και της Αίγινας και σε πολλούς άλλους Έλληνες (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου σ. 64

5. 1-β, 2-α, 3-β, 4-α, 5-β

8. 1-β (σ.18), 2-α (σ.18-19), 3-δ (σ.19, 29,32), 4-ε (σ.29), 5-γ (σ.30)